

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 11.05.1999
COM(1999) 232 def.

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

**TENUITVOERLEGGING VAN HET KADER VOOR FINANCIËLE MARKTEN:
EEN ACTIEPLAN**

TENUITVOERLEGGING VAN HET KADER VOOR FINANCIËLE MARKTEN: EEN ACTIEPLAN

I. INLEIDING

De werkzaamheden die tot een interne markt voor financiële diensten moeten leiden, zijn reeds in 1973 aangevangen. Sindsdien is al grote vooruitgang geboekt bij de totstandbrenging van een veilige prudentiële omgeving die de financiële instellingen de kans biedt ook in andere lidstaten activiteiten te ontplooiën. De financiële markten van de Unie blijven echter een gesegmenteerd karakter vertonen: het bedrijfsleven en de consumenten hebben nog steeds geen directe toegang tot grensoverschrijdende financiële instellingen. De ontwikkelingen zijn thans echter in een stroomversnelling terechtgekomen. Met de invoering van de euro doet zich immers een unieke gelegenheid voor om de EU toe te rusten met een modern financieel apparaat dat ertoe moet bijdragen dat de kapitaalkosten en de kosten van de financiële intermediaatieto tot een minimum beperkt blijven. Dit zal niet alleen aanzienlijke voordelen opleveren voor zowel ondernemingen als huishoudens die van financiële diensten gebruik maken, maar ook aan de investeringen en de werkgelegenheid in de Unie als geheel ten goede komen. De door de euro in gang gezette structurele hervormingen brengen voor de financiële regelgevers en toezichhouders echter ook nieuwe uitdagingen met zich mee waarop kordaat moet worden gereageerd om een evenwichtige regionale verdeling van de voordelen van concurrerende en geïntegreerde markten voor financiële diensten te bewerkstelligen.

Zich rekenschap gevend van het veranderende financiële landschap heeft de Europese Raad van Cardiff de Commissie in juni 1998 verzocht "een actiekader voor de verbetering van de interne markt voor financiële diensten in te dienen"¹. Gevolg gevend aan dit verzoek heeft de Commissie een mededeling² gepubliceerd waarin een aantal punten werd belicht waarop dringend actie moet worden ondernomen om de voordelen van de eenheidsmunt ten volle te benutten en een optimaal functionerende Europese financiële markt uit te bouwen. In deze mededeling werden vijf prioritaire actieterreinen geïdentificeerd:

- de EU moet worden toegerust met een wetgevend apparaat dat op nieuwe uitdagingen op regelgevingsgebied is berekend;
- de resterende belemmeringen voor de integratie van de kapitaalmarkten moeten worden opgeheven teneinde de kosten om op de EU-markten kapitaal aan te trekken tot een minimum te beperken;
- zowel afnemers als aanbieders van financiële diensten moeten ongehinderd kunnen profiteren van de commerciële kansen die een eengemaakte financiële markt te bieden heeft, waarbij tegelijkertijd een hoog niveau van consumentenbescherming moet worden gegarandeerd;
- nauwere samenwerking tussen de toezichhoudende autoriteiten moet worden aangemoedigd; en

---

¹ Punt 17 van de Conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad van Cardiff (15/16 juni 1998).

² COM(1998) 625 van 28.10.98: "Opzetten van een actiekader voor financiële diensten".

- er moet een geïntegreerde Europese infrastructuur tot stand worden gebracht ter ondersteuning van de transacties op de financiële retail- en wholesalemakten.

De Europese Raad, bijeen te Wenen in december 1998, achtte het van vitaal belang de algehele consensus over de uitdagingen en mogelijkheden die zich voor de financiële markten van de EU aandienen, in een concreet en spoedeisend werkprogramma om te zetten³. De Europese Raad heeft in dit verband niet alleen gewezen op het belang van de financiële dienstensector als motor voor groei en werkgelegenheid, maar ook op het feit dat het hoofd moet worden geboden aan de nieuwe uitdagingen die de invoering van de eenheidsmunt met zich meebrengt. In het licht van dit alles werd een werkgroep van persoonlijke vertegenwoordigers van de ECOFIN-ministers en van afgevaardigden van de Europese Centrale Bank opgericht. Deze groep, die onder het voorzitterschap van de Commissie bijeenkwam, diende de Commissie bij te staan bij het selecteren van prioritaire acties om aan de Raad ECOFIN van 25 mei 1999 voor te stellen.

De werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening heeft drie vergaderingen belegd. Samen met de eerder gehouden brede raadpleging voor de uitwerking van het actiekader en met de resolutie van het Europees Parlement⁴, hebben de beraadslagingen van de werkgroep de Commissie aanzienlijk geholpen bij het ontwikkelen van een andere kijk op haar werkzaamheden. Hoewel de werkgroep nog geen verslag heeft uitgebracht, heeft de Commissie zich op de werkzaamheden en de resultaten van de algemene discussies van de werkgroep gebaseerd om de voorliggende mededeling op te stellen. Deze mededeling van de Commissie kan eventueel als uitgangspunt dienen voor een werkprogramma voor financiële diensten dat voortbouwt op het beleid van de Commissie zoals dit in de besprekingen met de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening en in de discussies in het Europees Parlement werd uitgestippeld. Met deze mededeling wordt beoogd:

- de doelstellingen te bevestigen waarop het beleid ten aanzien van de financiële dienstverlening de komende jaren eventueel kan worden afgestemd;
- een relatieve volgorde van de prioriteiten en een indicatief tijdschema voor de verwezenlijking ervan vast te stellen; en
- een aantal mechanismen te schetsen die tot de realisatie van de prioriteiten kunnen bijdragen.

Bijgaand actiekader is een ambitieus programma om snel vorderingen te maken op weg naar een financiële interne markt. Het gaat om een illustratief plan, dat eventueel door de volgende Commissie ten uitvoer kan worden gelegd. Deze zal dan uiteraard zelf moeten uitmaken onder welke voorwaarden de diverse acties worden ondernomen. Het indicatieve tijdschema geeft de prioriteiten aan zoals deze uit de besprekingen met de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening en het Europees Parlement naar voren zijn gekomen. Het Europees Parlement en de Raad wordt verzocht de inhoud van het actieplan te onderschrijven en het spoedeisende karakter ervan te erkennen. Voorts wordt er bij het Europees Parlement en de Raad op aangedrongen alles in het werk te stellen om de afzonderlijke maatregelen zo snel mogelijk goed te keuren en ten uitvoer te leggen, mits daarvoor voldoende politieke steun op het hoogste niveau aanwezig is.

---

³ Punt 51 van de Conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad van Wenen (11/12 december 1998).

⁴ Ref.: PE 229.721 def., EP. 15.4.1999.

II. AANPAKKEN VAN DRINGENDE LOPENDE ZAKEN

De onderhandelingen over tal van voorstellen van onmiddellijk en significant belang voor de vlotte werking van de financiële markten van de EU zijn in een nog immer voortdurende politieke impasse geraakt. Met het doorbreken van deze impasse en de afronding van de voorstellen zou een directe en tastbare bijdrage worden geleverd aan de goede werking van de financiële interne markt en een duidelijk signaal worden afgegeven dat het de politieke gezagsdragers menens is zo snel mogelijk resultaten te boeken. In februari zijn de ECOFIN-ministers overeengekomen zich sterker in te spannen om een consensus te bereiken over vier essentiële wetgevingsinitiatieven (de twee voorstellen betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen; het voorstel voor een Dertiende Richtlijn Vennootschapsrecht (openbaar aanbod tot verwerving) en het statuut van de Europese vennootschap).⁵ Tot dusver is nog geen definitieve doorbraak bereikt, maar er zijn wel al aanzienlijke vorderingen gemaakt.

De Raad wordt verzocht het fundamentele belang van deze initiatieven, die op de totstandbrenging van een efficiënte financiële interne markt gericht zijn, te bevestigen en de resterende moeilijkheden zo spoedig mogelijk op te lossen.

Daarnaast is er nog een aantal andere initiatieven waarvoor het van het grootste belang wordt geacht dat zij vóór het ingaan van de volgende eeuw worden goedgekeurd. In bijgaand kaderactieplan worden beide reeksen initiatieven als uiterst dringend bestempeld. De tweede reeks omvat:

- de twee voorstellen voor richtlijnen betreffende instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's);
- het voorstel voor een richtlijn betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten;
- het voorstel voor een richtlijn inzake elektronisch geld.

De Raad en het Europees Parlement wordt verzocht het nodige te doen om uiterlijk op 31.12.1999 politieke overeenstemming over deze belangrijke voorstellen te bereiken.

⁵ Het voorstel voor een richtlijn betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen zal bijdragen tot de definitie en beheersing van het tegenpartijrisico. In dit opzicht is het een belangrijk instrument ter bestrijding van het systeemrisico en een onontbeerlijk onderdeel van een actieplan voor de totstandbrenging van solide en stabiele financiële markten. Het voorstel voor een richtlijn betreffende de sanering en de liquidatie van verzekeringsondernemingen zal verzekeringsmaatschappijen en hun verzekeringnemers, werknemers en schuldeisers de rechtszekerheid en het vertrouwen bieden die nodig zijn om optimaal van de financiële interne markt te kunnen profiteren. Het statuut van de Europese vennootschap (voorstellen voor een richtlijn en een verordening) zal tot de totstandbrenging van transparantere bestuurs- en eigendomsstructuren bijdragen en een gerationaliseerd juridisch referentiekader voor het ontplooiën van pan-Europese activiteiten verschaffen. Dit zal niet alleen een nuttige stimulans geven aan de integratie van de primaire markt, maar ook een belangrijke stap betekenen in de richting van het ontstaan (onder impuls van de markt) van algemene normen voor het ondernemingsbestuur op het niveau van de Unie. Het voorstel voor een richtlijn betreffende het openbaar aanbod tot verwerving (Dertiende Richtlijn Vennootschapsrecht) zal de herstructurering van de financiële sector – een proces dat nu pas goed op gang komt – vergemakkelijken en een belangrijke mijlpaal vormen bij het uitbouwen van een open EU-markt voor aandelen in ondernemingen.

III. NIEUWE PRIORITEITEN VOOR EEN FINANCIËLE INTERNE MARKT

De brede raadpleging die tijdens de afgelopen 12 maanden heeft plaatsgevonden, de resolutie van het Europees Parlement en de werkzaamheden van de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening hebben bevestigd dat een nieuwe stimulans nodig is om optimaal voordeel te halen uit de onmiskenbare mogelijkheden die de financiële interne markt en de Europese eenheidsmunt te bieden hebben. In het voorliggende actieplan worden de aandachtspunten die uit de mededeling van de Commissie naar voren zijn gekomen en tijdens de besprekingen van de werkgroep nader zijn uitgewerkt, tot één geheel samengevoegd. Voor de meeste actiepunten die hieronder worden beschreven, heeft de Commissie reeds de gelegenheid gehad te bevestigen of aan te kondigen dat zij daadwerkelijk tot het nemen van de tijdens de besprekingen voorgestelde initiatieven zal overgaan. In wezen worden op de volgende drie terreinen maatregelen gepland: wholesalemarkten, retailmarkten en versterking van de toezichtstructuren. In bijgaand kaderplan wordt een nadere omschrijving gegeven van het stramien voor deze werkzaamheden, die in voorkomend geval op de inspanningen van andere officiële of officieuze organen dienen voort te bouwen. Sommige van de in de mededeling van de Commissie van oktober 1998 vermelde actiepunten vormen onderdeel van een flankerend beleid en worden in het laatste hoofdstuk van dit document behandeld.

WHOLESALEMARKTEN

De euro fungeert als katalysator voor een marktgedreven modernisering van de Europese effecten- en derivatenmarkten. In de organisatie van de financiële centra van de Unie, en dan vooral in de betrekkingen tussen de verschillende effectenbeurzen alsook in de consolidatie van de betalings- en effectenafwikkelingssystemen, tekenen zich reeds ingrijpende veranderingen af. Deze bieden het vooruitzicht op goedkopere en soepeler financieringsregelingen voor het bedrijfsleven en dus ook voor innoverende startende ondernemingen. Ook de talloze juridische en administratieve hinderpalen die thans nog bestaan, moeten worden weggewerkt om te vermijden dat de opkomst van beter geïntegreerde, marktgedreven effectenhandelssystemen wordt belemmerd en te voorkomen dat de voordelen van de toegang tot EU-brede kapitaalmarkten verloren gaan. In het algemeen gesproken dient op vijf terreinen actie te worden ondernomen:

1. *Gemeenschappelijke regels voor geïntegreerde effecten- en derivatenmarkten*

De Richtlijn Beleggingsdiensten (RBD) is dringend aan bijwerking toe indien zij als hoeksteen voor een geïntegreerde effectenmarkt moet gaan fungeren. Het is immers van essentieel belang dat de weg wordt vrijgemaakt voor grensoverschrijdende aanbieder van beleggingsdiensten. Hoewel de RBD voorschrijft dat de lidstaten ermee rekening moeten houden in hoeverre de cliënt/belegger genoeg kennis van zaken heeft om de volledige verantwoordelijkheid voor de keuze van de toe te passen regels voor de bedrijfsuitoefening op zich te nemen, blijven er toch nog belemmeringen voor grensoverschrijdende activiteiten bestaan. In weerwil van deze bepaling blijven de autoriteiten van het land van ontvangst immers hardnekkig aan de toepassing van hun eigen regels voor de bedrijfsuitoefening vasthouden. Uiteindelijk kan het dan ook noodzakelijk blijken zich te herbezinnen over de vraag in hoeverre de toepassing van de door het land van ontvangst uitgevaardigde regels voor de bedrijfsuitoefening – het basisbeginsel van de RBD – met een geïntegreerde effectenmarkt in overeenstemming kan worden gebracht.

Een mededeling waarin een gezamenlijke, door alle nationale toezichthouders aanvaarde interpretatie wordt gegeven, kan eventueel een belangrijke eerste stap betekenen in de richting van een duidelijke afbakening van de grens tussen de gevorderde belegger (waarbij de keuze van de toe te passen regels voor de bedrijfsuitoefening aan beide overeenkomstsluitende partijen kan worden overgelaten) en de minder gevorderde "gelegenheidsbelegger" (voor wie eventueel de plaatselijke regels kunnen blijven gelden).

Nieuwe regelgevingsvraagstukken: Ook nieuwe ontwikkelingen en technologieën houden een belangrijke nieuwe uitdaging in. Voor de totstandkoming van een modern wettelijk kader voor concurrerende secundaire markten is het noodzakelijk dat over de volgende punten overeenstemming wordt bereikt:

- de definities van markten en beurzen (om te voorzien in een duidelijke verdeling van de verantwoordelijkheid voor de vergunningsverlening enerzijds en het toezicht anderzijds);
- de voorwaarden waaronder handelaren en makelaren automatisch voor lidmaatschap op afstand van alle gereguleerde markten in aanmerking komen en de opheffing van enigerlei andere restricties op de uitoefening van nevenactiviteiten;
- een gemeenschappelijke benadering voor het verlenen van een vergunning aan en het uitoefenen van toezicht op "alternatieve handelssystemen";
- strenge veiligheidsmaatregelen om marktmanipulatie tegen te gaan.

Met alle belanghebbende partijen (beurzen, gereguleerde markten, toezichthouders, intermediairs en emittenten) zal overleg worden gepleegd op basis van een Groenboek van de Commissie. Voorts zal worden overwogen de RBD zelf te wijzigen. Ten slotte zal zorgvuldig worden afgewogen in hoeverre het nuttig kan zijn wetgeving voor te stellen die speciaal bedoeld is om marktmanipulatie tegen te gaan.

2. Aantrekken van kapitaal in geheel de EU

Het feit dat meerdere officiële documentatiepakketten moeten worden samengesteld voordat effecten in andere lidstaten kunnen worden aangeboden, brengt hoge kosten met zich mee en zet zonder twijfel een rem op de pan-Europese activiteit. De handhaving van aanvullende nationale voorschriften verhinderde de wederzijdse erkenning van prospectussen die met de aanneming van de richtlijn van 1989 betreffende het bij een openbare aanbidding van effecten te publiceren prospectus werd beoogd.

In de door de Europese Raad van Cardiff onderschreven mededeling van de Commissie, getiteld "Risicokapitaal: sleutel voor de schepping van werkgelegenheid in de EU"⁶, wordt erop gewezen dat Europa wegens zijn onderontwikkelde risicokapitaalmarkten reeds tal van kansen op het gebied van investeringen en werkgelegenheid heeft gemist. Sommige van de factoren die het ontstaan van efficiënte mechanismen voor het verschaffen van risicokapitaal verhinderen, zijn terug te voeren op de gesegmenteerde benadering van de regulering van het effectenbedrijf. De daaruit voortvloeiende verschillen beletten dat de risicokapitaalmarkten een voldoende kritische massa bereiken om een levensvatbaar alternatief voor de duurere en minder flexibele financieringsmogelijkheden voor innoverende startende ondernemingen te vormen. Samen met de in dit document voorgestelde maatregelen moeten de in de mededeling over het risicokapitaal aanbevolen acties tot de opkomst van diepere en liquidere markten op

⁶ SEC(1998) 552 def., april 1998.

EU-niveau bijdragen. Dit doel zal ook worden gediend door een nauwere samenwerking tussen de effectentoezichhouders. Al deze acties zijn thans in het kaderactieplan verwerkt, waardoor de druk voor verandering gehandhaafd blijft.

Voor een concrete verbetering van de werking van de richtlijn betreffende het bij een openbare aanbieding van effecten te publiceren prospectus is het noodzakelijk dat de samenwerking tussen de Commissie en de FESCO⁷ wordt geïntensiveerd. Deze werkzaamheden kunnen eventueel als uitgangspunt dienen voor een bijwerking van de prospectussenrichtlijnen. Deze aanpassingen kunnen er niet alleen toe bijdragen dat de wederzijdse erkenning van prospectussen in de praktijk beter functioneert, maar ook voorzien in nieuwe gestroomlijnde procedures om later nog kapitaal aan te trekken (met name door de basis te leggen voor een algemene acceptatie van "shelf-registration"-technieken).

Teneinde de politieke dynamiek in verband met risicokapitaalmarkten in stand te houden, zal in de komende maanden een tussentijds voortgangsverslag worden gepubliceerd waarin wordt aangegeven welke vorderingen de lidstaten hebben gemaakt bij de tenuitvoerlegging van het door de Europese Raad van Cardiff onderschreven actieplan inzake risicokapitaal. In dit verslag zullen tevens de stappen worden beschreven die de lidstaten hebben ondernomen om de potentiële mogelijkheden te benutten die actieve en dynamische risicokapitaalmarkten op het gebied van de werkgelegenheid te bieden hebben.

3. Financiële verslaglegging

Vergelijkbare, transparante en betrouwbare financiële informatie vormt de hoeksteen van een efficiënte en geïntegreerde kapitaalmarkt. Een gebrek aan vergelijkbaarheid zal grensoverschrijdende beleggingen ontmoedigen omdat dit in onzekerheid over de geloofwaardigheid van de jaarrekeningen zal resulteren. Tijdens de besprekingen binnen de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening werd erop gewezen dat er dringend oplossingen moeten worden gevonden die de ondernemingen de gelegenheid bieden overal in de EU kapitaal aan te trekken met behulp van jaarrekeningen die op grond van één enkel samenstel van regels voor de financiële verslaglegging zijn opgesteld. Het aantrekken van kapitaal is niet aan grenzen gebonden: sommige EU-ondernemingen kunnen zich voor hun financiering ook verplicht zien op de internationale kapitaalmarkten een beroep te doen. In de oplossingen die worden aangedragen om de vergelijkbaarheid binnen de EU-markt te bevorderen, moet derhalve eveneens rekening worden gehouden met de ontwikkelingen die zich in de internationaal aanvaarde optimale werkwijzen voordoen. Momenteel lijken de internationale standaarden voor jaarrekeningen (International Accounting Standards – IAS) het meest aangewezen om als referentiepunt te fungeren voor de uitwerking van één enkel samenstel van regels voor de financiële verslaglegging die de ondernemingen (die dit wensen) in staat moeten stellen op de internationale markten kapitaal aan te trekken. Evenzo lijken de internationale standaarden voor accountantscontrole de minimumvereisten te zijn waaraan moet worden voldaan om de gepubliceerde jaarrekeningen geloofwaardigheid te verlenen.

De besprekingen in de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening hebben een levendige discussie op gang gebracht over de vraag hoe het streven naar vergelijkbare jaarrekeningen en de conformering aan de optimale internationale werkwijzen tegelijkertijd kunnen worden verwezenlijkt. Momenteel wordt een oplossing bestudeerd die de ondernemingen de mogelijkheid zou bieden (als enige alternatief voor de opstelling van de jaarrekening volgens de nationale wetten tot omzetting van de EU-jaarrekeningenrichtlijnen) op

⁷ Forum of European Securities Commissions.

basis van de IAS opgestelde jaarrekeningen te publiceren. De doelstelling van de vergelijkbaarheid in de financiële verslaglegging zal worden gerealiseerd door geen nationale afwijkingen van de IAS toe te staan wanneer ondernemingen van deze alternatieve mogelijkheid gebruik maken. Voorts zal er een controlemechanisme moeten komen om erop toe te zien dat de in de IAS vastgestelde normen in geen enkel opzicht tegen het algemeen belang van de Unie indruisen. Het verdient aanbeveling de effectentoezichthouders bij dit alles te betrekken. Op deze materie zal dieper worden ingegaan in een vóór eind 1999 te publiceren mededeling van de Commissie, waarin wijzigingen in de Vierde en Zevende Richtlijn Vennootschapsrecht zullen worden aangekondigd. De problematiek van de accountantscontrole zal in een afzonderlijke aanbeveling van de Commissie worden behandeld.

4. Totstandbrenging van een rechtskader voor een interne markt voor aanvullende pensioenfondsen

Het is aan de lidstaten om de pensioenvoorziening zodanig in te richten dat zij aan de nationale omstandigheden en behoeften beantwoordt. Waar er evenwel aanvullende (werkgebonden) pensioenfondsen bestaan, moeten deze in staat zijn hun activiteiten in een coherent wettelijk interne-marktkader uit te oefenen. Het opzetten van een dergelijk kader werd door de leden van de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening zo belangrijk geacht, dat zij er een specifieke discussie aan hebben gewijd. Deze discussie concentreerde zich op de vraag in hoeverre een passend toezicht- en regelgevingskader voor dergelijke financiële diensten fondsbeheerders in staat kan stellen het rendement van het fonds te verhogen zonder dat dit op enigerlei wijze afbreuk doet aan de bescherming van degenen die aan het fonds deelnemen. De invoering van de euro maakt het mogelijk de valutacongruentieregels en de strikte voorschriften voor de diversificatie van de activa in toenemende mate - maar niet uitsluitend - door kwalitatieve prudentiële regels te vervangen. Op die manier kan het de pensioenfondsen worden toegestaan te beleggen in activa die beter met de werkelijke, langlopende aard van hun verplichtingen in overeenstemming zijn, hetgeen hen de gelegenheid zou bieden het risico te beperken. Teneinde de ontwikkeling van op kapitaaldekking gebaseerde pensioenregelingen te vergemakkelijken, dient een stringent toezicht- en regelgevingskader te worden opgezet om de veiligheid van de begunstigden van pensioenfondsen te waarborgen. Het bieden van een hoog niveau van bescherming en van een hoger rendement aan de deelnemers aan de fondsen zal niet alleen een vermindering van de indirecte loonkosten met zich meebrengen en langs deze weg de werkgelegenheidsschepping in de hand werken, maar ook een kentering teweegbrengen in de op de demografische ontwikkelingen terug te voeren toename van de financieringslasten van ouderdomspensioenen. Bij de ontwikkeling van een nieuwe denkwijze moet er in het bijzonder op worden gelet voor alle aanbieders van beroepsgebonden pensioenregelingen gelijke concurrentievoorwaarden te handhaven.

Aangezien pensioenfondsen als een gemakkelijk toegankelijke bron van langlopend kapitaal zullen fungeren, zullen zij eveneens de stroom van voor particuliere investeringen beschikbare middelen (en op deze wijze ook de werkgelegenheid en de groei) stimuleren. Het bovenbeschreven optreden kan met name deel uitmaken van een maatregelenpakket dat voor enige verlichting van het op de demografische verschuivingen terug te voeren probleem van de financiering van de oudedagsvoorzieningen moet zorgen. Het ontbreken van een communautair raamwerk ontmoedigt eveneens de arbeidsmobiliteit omdat de overdracht van pensioenrechten van de ene lidstaat naar de andere moeilijk te verwezenlijken valt en deelneming door ingezetenen van de ene lidstaat aan een pensioenregeling in een andere lidstaat gewoonweg onmogelijk is.

De contouren van een toezicht- en regelgevingskader voor aanvullende pensioenfondsen werden reeds met de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening en het Comité voor het Verzekeringswezen besproken. De Commissie is voornemens een mededeling op te stellen waarin de resultaten van de recente raadplegingen en besprekingen worden samengevoegd. Deze mededeling kan eventueel als uitgangspunt dienen voor een voorstel voor een richtlijn betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op pensioenfondsen. Het geplande toezicht- en regelgevingskader zal rekening houden met de verscheidenheid van de pensioenfondsen die momenteel in de EU actief zijn en zal betrekking hebben op de volgende aspecten: de procedure voor het verlenen van een vergunning, verslagleggingsregels, criteria voor de deskundigheid en betrouwbaarheid van de beheerders en voorschriften ten aanzien van de verplichtingen en de beleggingen, waarbij kwalitatieve met kwantitatieve eisen zullen worden gecombineerd. Tevens zal worden ingegaan op de coördinatie van de voor aanvullende pensioenen geldende belastingregelingen en de opheffing van de belemmeringen voor de arbeidsmobiliteit.

5. Onderpand

De werkzaamheden in verband met de toepassing van de Finaliteitsrichtlijn tonen aan hoe belangrijk het is dat er gemeenschappelijke regels bestaan voor in het kader van betalings- en effectenafwikkelingssystemen gedeponoerd onderpand. Tevens dient voorrang te worden verleend aan het boeken van verdere vooruitgang op andere terreinen die met onderpand te maken hebben. Onderlinge erkenning en mobiliseerbaarheid van grensoverschrijdend onderpand zijn onontbeerlijk voor de stabiliteit van het financiële stelsel van de EU en voor een kostenefficiënt en geïntegreerd effectenafwikkelingssysteem. Momenteel is aan geen van beide voorwaarden voldaan: het risico is groot dat grensoverschrijdende onderpandregelingen nietig worden verklaard en er heerst onzekerheid ten aanzien van de mobiliseerbaarheid in geval van insolventie van de pandgever. Indien deze problemen niet worden opgelost, zullen aan grensoverschrijdende effectentransacties hoge kosten en grote risico's verbonden blijven.

In nauwe samenwerking met de financiële dienstensector en de nationale autoriteiten zal de Commissie een aanvang maken met de voorbereiding van wetgevingsvoorstellen inzake onderpand.

6. Een veilige en transparante omgeving voor grensoverschrijdende herstructurering

Momenteel vinden in de EU in vrijwel alle sectoren herstructureringen plaats. De financiële sector loopt hierbij voorop. Een spoedige aanneming van de richtlijn betreffende het openbaar aanbod tot verwerving en van het statuut van de Europese vennootschap zal de hoognodige juridische grondslag verschaffen voor de bescherming van minderheidsbelangen en voor een rationelere structurering van de rechtsvormen van ondernemingen in de interne markt. Een snelle goedkeuring van het statuut van de Europese vennootschap zou de Commissie tevens in staat stellen de langverwachte en belangrijke voorstellen voor richtlijnen betreffende grensoverschrijdende fusies van naamloze vennootschappen en inzake de verplaatsing van zetels in te dienen.

Zeker in de financiële dienstensector moeten herstructureringen in een veilige en transparante omgeving kunnen geschieden. Daarbij dienen prudentiële factoren uiteraard de volledige aandacht te krijgen. Tegelijkertijd is het echter van cruciaal belang dat constellaties worden gevormd die in een grotere efficiëntie resulteren, gezien de sleutelrol die de financiële diensten spelen bij de bevordering van een doeltreffende middelenallocatie in de gehele EU-economie. Bij het reguleren van het herstructureringsproces (fusies, overnames, overnamebiedingen enz.)

moeten de toezichhoudende autoriteiten derhalve niet alleen ten volle met de prudentiële aangelegenheden rekening houden, maar ook het transparantie- en het non-discriminatiebeginsel in acht nemen. Om te vermijden dat – niet nader gespecificeerde – prudentiële factoren onterechte reële of potentiële belemmeringen voor herstructureringen opwerpen, is het wenselijk dat bij een eventuele verplichte goedkeuringsprocedure een reeks onveranderlijke, objectieve en algemeen bekende criteria worden gehanteerd. In haar mededeling betreffende bepaalde juridische aspecten van de intracommunautaire investeringen⁸ heeft de Commissie een dergelijke aanpak geschetst. Deze is er met name op gericht het vrije kapitaalverkeer en het vrij verrichten van investeringen te waarborgen.

RETAILMARKTEN

Het zijn duidelijk de wholesalediensten die een voortrekkersrol spelen bij de fundamentele veranderingen die thans op de financiële markten van de Unie gaande zijn. Ook de retailsector zelf maakt echter een ingrijpend aanpassingsproces door. Maatregelen op EU-niveau ten behoeve van de retailmarkten en ter bescherming van de consumenten blijven dan ook een hoge prioriteit genieten.

In de context van het beleid ten aanzien van de interne markt voor financiële diensten is reeds een rechtskader tot stand gebracht dat financiële instellingen de mogelijkheid biedt hun diensten overal in de Unie aan te bieden; daarbij zijn ook veiligheidsmaatregelen ingebouwd tegen faillissementen en systeemrisico's. Deposanten en verzekeringnemers genieten reeds een hoge mate van bescherming tegen de nadelige financiële gevolgen van het in gebreke blijven van hun tegenpartij. Grensoverschrijdende dienstverrichting stuit echter nog steeds op talrijke hindernissen. Vooral de voorwaarden waaronder financiële producten mogen worden verkocht (bijvoorbeeld marketingvoorschriften), dienen dringend te worden geregeld. De lidstaten blijven aan hun nationale regels vasthouden om oneerlijke handelspraktijken tegen te gaan en de degelijkheid en betrouwbaarheid van financiële diensten en de aanbieders ervan te waarborgen. Deze situatie belet consumenten en aanbieders optimaal te profiteren van de ruimere keuze en de scherpere voorwaarden die de interne markt hun te bieden heeft. Grensoverschrijdende handel zal pas van de grond komen wanneer de consumenten overtuigd zijn van de degelijkheid van de aangeboden dienst, de deugdelijkheid van de door de aanbieder gehanteerde verkoopmethoden, de betrouwbaarheid van de aanbieder en de beschikbaarheid van doeltreffende verhaalsprocedures ingeval er een geschil ontstaat. Soortgelijke factoren kunnen ook de aanbieders ervan weerhouden diensten te verstrekken aan consumenten die in een andere lidstaat verblijven, omdat deze factoren ervoor zorgen dat aan dergelijke transacties hogere kosten en/of risico's voor de aanbieder verbonden zijn. Er dient niet zozeer te worden gestreefd naar een harmonisatie van de financiële producten, maar veeleer naar een wederzijdse erkenning van de basisvereisten.

Regelgevings- en structurele problemen die de aanbieders van financiële diensten en de consumenten beletten in een klimaat van vertrouwen en rechtszekerheid wederzijds voordeel te behalen, moeten krachtig worden aangepakt. Een adequate en stapsgewijze harmonisatie van de marketing- en informatieregels in de gehele Unie, in combinatie met een pragmatisch streven naar niet-wetgevende oplossingen biedt vooruitzicht op de totstandkoming van een waarlijk geïntegreerde retailmarkt die ten volle met de belangen van consumenten en aanbieders rekening houdt. De Commissie heeft zes essentiële terreinen geïdentificeerd waarop actie dient te worden ondernomen.

---

⁸ PB C 220 van 19.7.1997.

1. Informatie en transparantie

Duidelijke en begrijpelijke informatie is voor consumenten van cruciaal belang wanneer zij een aanzienlijk deel van hun spaargelden in het buitenland beleggen. De consumenten hebben immers behoefte aan informatie om zich een oordeel te kunnen vormen over de kenmerken van de overeenkomst, de aanbieder van de dienst en de voorgestelde belegging. De sector moet alles doen wat in zijn mogelijkheden ligt om aan deze behoefte tegemoet te komen. Een goed inzicht in de aard van de verlangde informatie zal ook de aanbieders van diensten helpen doeltreffend op de markten van de partnerlanden te opereren. De Commissie zal een constructieve dialoog tussen aanbieders en afnemers aanmoedigen en zelf volledig paraat staan om, zo nodig met wetgevende maatregelen, op de wensen van de burgers in te spelen.

De Commissie zal de dialoog tussen aanbieders van financiële diensten en consumenten verder uitbouwen. Haar eerste maatregel in dit verband zal de publicatie zijn van een aanbeveling als follow-up van een gedragscode voor de verstrekking van informatie over hypothecair krediet. De Commissie zal er eveneens naar streven tot een algemeen beleid op het terrein van de informatieverstrekking te komen. Dit streven zal tot uiting komen in een mededeling waarin mogelijke richtsnoeren voor alle grensoverschrijdende financiële diensten zullen worden voorgesteld, rekening houdend met de op nationaal en EU-niveau bestaande wettelijke bepalingen terzake.

2. Verhaalsprocedures

Eén van de belangrijkste hinderpalen voor de totstandkoming van de financiële interne markt is het feit dat de consument geen zekerheid heeft over zijn verhaalsmogelijkheden ingeval er een grensoverschrijdend contractueel geschil rijst. Het komt er derhalve op aan efficiënte en effectieve gerechtelijke en buitengerechtelijke regelingen voor het beslechten van geschillen uit te werken die bij de consument het nodige vertrouwen in grensoverschrijdende bedrijvigheid wekken.

In het kader van haar beleid ter bevordering van de administratieve samenwerking binnen de interne markt kan de Commissie zich eventueel beraden over de ontwikkeling van een communautair netwerk voor de regeling van klachten (waarvan onder meer ook een speciale ombudsman voor financiële diensten deel zou kunnen uitmaken). Wat de consumentengeschillen betreft, zal de Commissie zich bij haar optreden laten leiden door haar aanbeveling betreffende de principes die van toepassing zijn op de organen die verantwoordelijk zijn voor de buitengerechtelijke beslechting van consumentengeschillen⁹, waarbij zij de in genoemde tekst beschreven methode zal volgen. Dit houdt in dat de Commissie de samenwerking tussen dergelijke buitengerechtelijke organen zal bevorderen door hen ertoe aan te moedigen een netwerk te vormen dat ten doel heeft de beslechting van grensoverschrijdende geschillen te vergemakkelijken. Uiteindelijk moet de consument in staat zijn zich bij grensoverschrijdende geschillen via het homologe buitengerechtelijke orgaan in eigen land te wenden tot het bevoegde buitengerechtelijke orgaan in het buitenland dat de in de aanbeveling neergelegde beginselen eerbiedigt. Het spreekt vanzelf dat het beroep op buitengerechtelijke organen de consument geenszins het recht ontnemt zich voor de gerechtelijke beslechting van een geschil tot de bevoegde rechtbank te wenden. Daarnaast zou het aanbeveling verdienen de dialoog tussen de Commissie en de burgers en het bedrijfsleven verder uit te bouwen om advies en bijstand te verlenen in verband met de klachtenprocedures die overal in de Unie worden toegepast.

⁹ Aanbeveling 98/257 van 30.3.1998.

3. Een evenwichtige toepassing van de regels ter bescherming van de consument

Wanneer alle lidstaten eenzelfde fundamenteel beschermingsniveau hebben ingevoerd, zou dit bij de nationale autoriteiten tot een grotere bereidheid moeten leiden om aanbieders van financiële diensten aan wie in andere lidstaten vergunning is verleend, toe te staan met de ingezeten cliënten zaken te doen zonder dat zij aanvullende vereisten opgelegd krijgen.

De Commissie zou de nationale consumentenbeschermingsregels voor een aantal specifieke financiële producten onder de loep kunnen nemen (met inbegrip van de algemene bepalingen die op producten/aanbieders uit andere lidstaten van invloed zijn). Daarbij zouden diepgaande werkzaamheden kunnen worden verricht om eventuele gelijkenissen tussen duidelijk vergelijkbare regels op te sporen. Deze werkzaamheden zouden kunnen uitmonden in een gedetailleerd verslag aan de Raad en het Europees Parlement op grond waarvan eventueel conclusies voor het toekomstige beleid kunnen worden getrokken. De Commissie heeft reeds aangekondigd een mededeling over het algemeen belang in het verzekeringsbedrijf te zullen publiceren.

4. Vrijmaken van de weg voor op elektronische handel gebaseerde financiële dienstverlening aan particulieren

Elektronische handel zorgt nu al voor een omwenteling in de verkoop en distributie van tal van financiële diensten. In de toekomst zullen aanbieders van zowel binnen als buiten de EU in staat zijn tegen minimale distributiekosten over de nationale grenzen heen met potentiële afnemers in contact te treden. De afnemers van hun kant zullen uit een breder scala aan innovatieve producten kunnen kiezen. Deze ontwikkelingen zullen over het algemeen tot een versterking van de marktintegratie leiden. De ter tafel liggende voorstellen voor richtlijnen betreffende de elektronische handel en de afstandverkoop zullen de opkomst van deze activiteiten stimuleren. Uit de binnen de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening gevoerde discussies blijkt echter dat er op sommige terreinen behoefte is aan meer duidelijkheid en een grotere samenhang (zo bestaan er nog steeds aanzienlijke verschillen in de prudentiële procedures en de kennisgevingsregelingen). Tal van de problemen die reeds in het kader van grensoverschrijdende verkopen op financiële retailmarkten zijn gerezen, zullen nog nijpender worden.

De Commissie is voornemens een Groenboek te publiceren om uit te maken of de bestaande financiële wetgeving coherente bepalingen betreffende de prudentiële procedures bevat, in een gunstig wettelijk klimaat resulteert waarin op elektronische handel gebaseerde financiële dienstverlening kan gedijen, en er tevens zorg voor draagt dat op generlei wijze aan de belangen van de consumenten afbreuk wordt gedaan.

5. Verzekeringstussenpersonen

De lidstaten bieden weliswaar garanties op het gebied van de consumentenbescherming wat verzekeringstussenpersonen betreft, maar de diverse nationale wettelijke bepalingen zijn vanuit zeer uiteenlopende standpunten opgesteld, hetgeen het vrij verrichten van diensten sterk bemoeilijkt. Aangezien verzekeringstussenpersonen van essentieel belang zijn voor de verbetering van de werking van de interne verzekeringsmarkt, is het noodzakelijk om tot een duidelijke en gemeenschappelijke benadering van de regulering ervan te komen. Dit zal het vrij verrichten van diensten vergemakkelijken en tegelijkertijd tot een nog hoger niveau van consumentenbescherming bijdragen.

De Commissie werkt aan een richtlijn:

- 1) tot aanpassing van de richtlijn van 1976 inzake verzekeringstussenpersonen, en**
- 2) ter bevordering van de consumentenbescherming door gemeenschappelijke vereisten in te voeren voor onder meer de registratie, financiële draagkracht en informatieverstrekking aan de consument.**

6. Grensoverschrijdende kleine betalingen

Zonder impuls van het hoogste politieke niveau is het gevaar niet denkbeeldig dat de particuliere afnemer van financiële diensten van sommige van de tastbare voordelen van een eenheidsmunt verstoken blijft.

Vooraf kleine overschrijvingen tussen landen uit de eurozone zullen duur blijven totdat er een moderne betalingsinfrastructuur tot stand komt die in staat is grensoverschrijdende betalingen op een efficiënte, veilige en goedkope wijze te verwerken. De momenteel betrekkelijk geringe volumes van grensoverschrijdende overschrijvingen in combinatie met een hele reeks andere structurele en administratieve factoren staan immers de totstandkoming in de weg van verbindingen waarbij van de meest geavanceerde technieken gebruik wordt gemaakt. Geheel terecht weigeren de burgers zich echter neer te leggen bij een situatie waarin voor grensoverschrijdende betalingen veel hogere kosten worden aangerekend dan voor betalingen die via binnenlandse betalingssystemen worden afgehandeld. Mocht men erin slagen de kosten dermate terug te schroeven dat zij vergelijkbaar zijn met die welke voor binnenlandse overschrijvingen in rekening worden gebracht, dan zou dit een besparing van verscheidene miljarden euro opleveren. Het aanvullen van de infrastructurele lacunes vereist een gecoördineerde strategie die de steun van het hoogste politieke niveau geniet en waarbij de EU-instellingen, het ESCB en de particuliere sector samenwerken om de technische en commerciële hinderpalen te overwinnen.

Ook de kosten voor grensoverschrijdende betalingen met bankkaarten zijn hoger (en vaak ondoorzichtiger) dan de vergoedingen die voor binnenlandse betalingen met bankkaarten worden aangerekend, al zijn de verschillen hier minder uitgesproken dan voor overschrijvingen. De Commissie is de mening toegedaan dat de op dit terrein bestaande verschillen voor een groot deel kunnen worden weggenomen door een maatregelenpakket dat erop gericht is de transparantie te verhogen, fraude te bestrijden en de mededingingsvoorwaarden aan te scherpen.

Er bestaat onmiskenbaar behoefte aan een geïntegreerd systeem voor de verwerking van kleine betalingen. Dit systeem, dat vóór het verstrijken van de overgangperiode op de euro moet worden ingevoerd, dient een veilige en goedkope afwikkeling van kleine grensoverschrijdende overschrijvingen mogelijk te maken en eenzelfde service te bieden als binnenlandse betalingssystemen. Het ESCB, de EU-instellingen en de particuliere sector dienen derhalve zo spoedig mogelijk een gecoördineerde actie te ondernemen om tot een technisch betrouwbare en werkbare oplossing voor dit probleem te komen. De Raad en het Europees Parlement wordt verzocht dit aspect als een prioritaire politieke doelstelling op het gebied van de financiële dienstverlening te erkennen en hun volledige steun te verlenen aan de tenuitvoerlegging van een oplossing die aan de behoeften van de burgers tegemoet komt. De Commissie is voornemens een mededeling te publiceren waarin een strategie wordt uitgestippeld om deze doelstelling te realiseren.

DEGELIJKE TOEZICHTSTRUCTUREN

Het toezicht- en regelgevingsstelsel van de EU heeft een stevige basis gelegd voor het ontstaan van een echte financiële interne markt die hand in hand gaat met bedrijfseconomische soliditeit en financiële stabiliteit. De gestage, op EU-niveau gestuurde convergentie van de regelgeving werd ondersteund door een geheel van informele bilaterale overeenkomsten (memoranda of understanding) tussen financiële toezichthouders. Dit heeft gemeenschappelijke basisregels en pragmatische instrumenten voor de omzetting en toepassing van de EU-richtlijnen voor een interne markt voor financiële diensten opgeleverd. De toekomst zal echter nieuwe uitdagingen brengen. De zich in een versneld tempo voltrekkende consolidatie van de financiële sector en de aan de euro toe te schrijven vernauwing van de banden tussen de financiële markten roepen tot een grondige bezinning over structuren voor de beheersing van en het toezicht op het institutionele en het systeemrisico. Er mag geredelijk worden aangenomen dat de status quo op langere termijn wellicht niet te handhaven is in een omgeving die door een sterke en directe wisselwerking tussen de Europese bank- en effectenmarkten wordt gekenmerkt. Thans bestaat er een grotere behoefte en bereidheid om een open discussie aan te gaan over de structuren die voor een adequate regulering en controle van een financiële interne markt vereist zullen zijn.

Wat de regulering betreft, moet de Unie ernaar streven dat de prudentiële regelgeving voor haar financiële instellingen aan hoge normen blijft voldoen. Deze normen moeten aan de recente marktontwikkelingen worden aangepast, waarbij de vermogensvereisten een accurate afspiegeling moeten vormen van de risico's die door de banken, verzekeringsondernemingen en effectenkantoren van de Unie worden gelopen. Daarnaast kan het ontstaan van financiële conglomeraten nieuwe prudentiële risico's met zich meebrengen of bestaande risico's vergroten. De vermogensvereisten moeten toereikend zijn en mogen niet verder gaan dan nodig is om de risico's te dekken van financiële groepen die over de traditionele sectorgrenzen heen actief zijn. De Commissie zal van haar initiatiefrecht gebruik blijven maken voor het doen van voorstellen om nieuwe regelgevingsvraagstukken te regelen. Zij zou echter aanzienlijk voordeel kunnen halen uit een sectoroverschrijdende strategische inbreng van dezelfde aard als die welke via het in afdeling IV.1 voorgestelde mechanisme zou worden verstrekt. Een dergelijke invalshoek zou immers van zeer groot nut zijn voor de vaststelling van globale richtsnoeren om tot passende regelgeving met betrekking tot bijvoorbeeld conglomeraten te komen. De EU moet voorts alles in het werk stellen om haar stem duidelijk in de internationale financiële regelgevende fora te laten horen en er aldus toe bij te dragen dat gedegen en coherente regelgeving wordt uitgevaardigd die gelijke concurrentieverhoudingen waarborgt. De regulering van financiële diensten zal steeds meer op wereldniveau plaatsvinden naarmate de internationale liberalisering onder auspiciën van de WTO goed op gang komt.¹⁰

Als gevolg van de nauwere marktintegratie is de kwestie van de versterking van de samenwerking op EU-niveau op het gebied van het bedrijfseconomisch toezicht brandend actueel geworden. Het voortgaande proces van internationalisering, desintermediatie en mondialisering van de financiële dienstverlening roept immers vragen op over de wijze waarop de samenwerking en coördinatie tussen de autoriteiten tot dusver werd geregeld. Met behulp van de hierna beschreven concrete maatregelen, die op bestaande regelingen voortbouwen, zou beter kunnen worden ingespeeld op de ruimere grens- en sectoroverschrijdende dimensie waarmee momenteel bij het handhaven van de financiële stabiliteit rekening moet worden gehouden.

---

¹⁰ Het ratificatieproces van de in 1997 bereikte overeenkomst is volop aan de gang en de aandacht richt zich thans op een tweede liberaliseringsronde in het kader van de GATS.

1. De alsmaar complexer wordende intersectorale verhoudingen maken het des te noodzakelijker dat over de rol van de toezichthouders duidelijkheid wordt geschapen. Tal van vraagstukken die thans uitsluitend uit het oogpunt van de banksector, het verzekeringswezen of het effectenbedrijf worden besproken, zijn in feite voor alle financiële sectoren relevant. Het is bijgevolg van essentieel belang om te streven naar een intensievere samenwerking, een scherpere controle en een beter begrip van de ervaringen en risico's in alle sectoren, met inbegrip van die welke normaal gesproken buiten het gezichtsveld van de afzonderlijke bank-, verzekerings- en effectentoezichthouders liggen. Momenteel ontbreekt het evenwel aan een platform om voor alle sectoren tot een eenvormige dagelijkse toepassing van de prudentiële regels op specifieke gevallen te komen. De Commissie acht zowel ad-hocregelingen als gestroomlijnde regelingen bijzonder nuttig om de nauwe samenwerking tussen de autoriteiten te bevorderen. Deelneming aan dergelijke regelingen zou voorbehouden zijn aan leden van bestaande organisaties. Op deze wijze zou een overlapping en een wildgroei van structuren¹¹ kunnen worden vermeden. Hoewel de Commissie op het gebied van de financiële diensten een louter regelgevende taak heeft, is zij niettemin steeds bereid de lidstaten bij de verdere uitwerking van deze ideeën te helpen.
2. Op het terrein van de effectenmarkten betekende de oprichting van de FESCO een belangrijke stap in de richting van een nauwere samenwerking tussen de effectentoezichthouders. Naarmate grensoverschrijdende handel en emissies steeds meer ingang vinden, zullen beleidsdoelstellingen zoals marktintegriteit tot aangelegenheden van algemeen belang uitgroeien. De veranderende marktomstandigheden kunnen er mettertijd toe bijdragen dat het voorstel om het toezicht op de effectenmarkten aan één enkele autoriteit toe te vertrouwen, aan aantrekkelijkheid wint. Voorts wordt de EU in haar optreden gehinderd door het feit dat er geen passend comité voorhanden is dat de EU-instellingen bijstaat bij de vaststelling en tenuitvoerlegging van regelgeving voor beleggingsdiensten en effectenmarkten.
3. De EU-regelgeving verschaft een bindend juridisch kader voor grensoverschrijdende samenwerking tussen banktoezichthouders. De samenwerkingsregels zijn neergelegd in Memoranda of Understanding tussen de nationale toezichthouders. Recentelijk is aangevoerd dat dergelijke regelingen niet meer volstaan om de grensoverschrijdende gevolgen van faillissementen van grote instellingen in te dijken. De Commissie is het er echter niet mee eens dat de bestaande regelingen niet meer op de huidige situatie op de interne bankmarkt zijn berekend. Wel is zij de mening toegedaan dat er een politieke beoordeling op hoog niveau moet plaatsvinden van de omstandigheden die een herziening van de huidige regelingen voor het banktoezicht kunnen vereisen. Alle instellingen die op nationaal en EU-niveau bij het banktoezicht belang hebben, moeten bij deze beoordeling worden betrokken.

Momenteel wordt op nationaal niveau uitgemaakt welke de passende toezichtregelingen zijn. Ook het banken-, verzekerings- en effectentoezicht wordt overwegend op nationaal niveau uitgeoefend. De lidstaten hebben uiteenlopende methoden ontwikkeld om deze taken te vervullen. Wederzijds vertrouwen in de doeltreffendheid van het financiële regelgevings- en toezichtstelsel van het partnerland – ongeacht of daarbij is gekozen voor één enkele autoriteit voor de gehele financiële sector dan wel voor afzonderlijke sectorale autoriteiten die op

---

¹¹ Bv. Groupe de Contact, FESCO, de Conferentie van verzekeringstoezichthouders en de bevoegde comités (RCB, CHNET en CV).

efficiënte wijze met elkaar samenwerken en hun activiteiten coördineren – is van cruciaal belang voor het welslagen van het grensoverschrijdend toezicht.

De Commissie is voornemens voorstellen te doen om ervoor te zorgen dat de prudentiële wetgeving voor het bank-, verzekerings- en effectenbedrijf aan hoge normen blijft beantwoorden. Te dien einde zal zoveel mogelijk met de werkzaamheden van de bestaande organen (Bazels Comité, FESCO enz.) rekening worden gehouden. Voorts zal vaart worden gezet achter de werkzaamheden met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op financiële conglomeraten. Tevens zullen passende en efficiënte regelingen worden getroffen ter bevordering van de intersectorale dialoog en samenwerking tussen de autoriteiten op het gebied van aangelegenheden van gemeenschappelijk belang. Wat het effectenbedrijf betreft, plant de Commissie de instelling van een Comité van effectentoezichthouders wanneer er in de toekomst een interinstitutioneel besluit over de comitéprocedures wordt genomen. Daarnaast pleit zij voor beraadslagingen op hoog niveau over de omstandigheden die een herziening van de huidige toezichtregelingen voor de banksector kunnen vereisen.

ALGEMENE VOORWAARDEN VOOR EEN EFFICIËNT FUNCTIONERENDE FINANCIËLE INTERNE MARKT IN DE EU

1. Ondernemingsbestuur ("corporate governance")

De van lidstaat tot lidstaat uiteenlopende regelingen voor het ondernemingsbestuur kunnen onder de beleggers op de interne markt onnodige onzekerheid teweegbrengen. Deze verschillen kunnen eventueel ook juridische en administratieve belemmeringen opwerpen die de ontwikkeling van een financiële interne markt in de Unie in de weg kunnen staan (bv. concrete regelingen voor de uitoefening van stemrechten door aandeelhouders uit partnerlanden). Het begrip "corporate governance" bestrijkt echter een hele reeks aangelegenheden waarvan de specifieke implicaties voor de financiële interne markt momenteel nog onduidelijk zijn. Bovendien vinden de nationale regelingen vaak hun oorsprong in langzaam gegroeide juridische en sociaal-economische tradities. In de gegeven omstandigheden moet het communautaire optreden ertoe beperkt blijven na te gaan welke hinderpalen voor de ontwikkeling van een Europese eengemaakte financiële markt uit de regelingen voor het ondernemingsbestuur voortvloeien.

Er zal een onderzoek worden ingesteld naar de bestaande nationale codes voor een goed ondernemingsbestuur om na te gaan welke juridische of administratieve belemmeringen de ontwikkeling van een financiële interne markt in de EU kunnen dwarsbomen.

2. Belastingheffing

Om te komen tot een vlekkeloos functionerende interne markt voor financiële diensten die tot een doelmatige middelenallocatie in de gehele Europese Unie bijdraagt, moet de verdere integratie van de financiële markten grotendeels parallel verlopen met een adequaat proces van belastingcoördinatie.

Het was de bedoeling dat de liberalisering van het kapitaalverkeer in 1988 – die een mijlpaal vormde op weg naar onder meer een interne markt voor financiële diensten – vergezeld zou gaan van flankerende maatregelen op het gebied van de belastingheffing op spaargelden om het risico op verstoringen en belastingontwijking en/of -ontduiking tegen te gaan of voor een deel weg te nemen. De Raad is er echter niet in geslaagd overeenstemming te bereiken over het in 1989 ingediende voorstel voor een richtlijn.

Met de aanneming van specifieke sectorale richtlijnen voor de financiële diensten werd een tweede belangrijke stap gezet in de richting van financiële liberalisering, opnieuw zonder dat op het gebied van de belastingheffing enige vooruitgang werd geboekt. Zo blijven bijvoorbeeld de obstakels die uit de verschillende fiscale behandeling van verzekeringspremies voortvloeien, een ernstige belemmering voor de totstandkoming van een interne verzekeringsmarkt vormen.

Dit kaderactieplan is bedoeld als derde belangrijke stap op weg naar een interne markt voor financiële diensten. Samen met de Commissie zijn sommige lidstaten van oordeel dat het uit technisch oogpunt onevenwichtig en in politiek opzicht moeilijk verdedigbaar zou zijn deze derde stap te zetten terwijl het proces van de belastingcoördinatie op de financiële markten nog steeds achterop loopt.

De Raad wordt verzocht zijn goedkeuring te hechten aan het in 1998 ingediende voorstel voor een richtlijn om een minimale effectieve belastingheffing op grensoverschrijdende spaargelden tot stand te brengen. De Commissie zal zich blijven inspannen om de fiscale belemmeringen die een optimaal functionerende interne markt voor financiële diensten in de weg staan, aan te pakken. Zij zal tevens voorstellen in verband met pensioenfondsen en verzekeringen indienen, waarbij zij zich zal laten leiden door de resultaten van de discussies die binnen de werkgroep voor belastingbeleid hebben plaatsgevonden.

IV. UITVOERING VAN HET KADERACTIEPLAN

De besprekingen die binnen de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening werden gevoerd, hebben de langverwachte mogelijkheid geboden een balans op te maken van de bij de regulering van de financiële markten gevolgde aanpak. Het heeft ruim tien jaar geduurd voordat overeenstemming kon worden bereikt over de wetgeving die in de totstandkoming van een interne markt voor financiële diensten moet resulteren en waarin gestalte wordt gegeven aan de achterliggende filosofie, die op het ene paspoort en de uitoefening van het toezicht door het land van herkomst berust. Wat nu volgt, is een kwalitatief veeleisender proces aangezien tegen de achtergrond van een steeds sneller veranderende financiële omgeving een breder scala aan beleidsdoelstellingen dient te worden nagestreefd. Een geslaagde uitvoering van de in de bijlage ontvouwde plannen op regelgevingsgebied vereist niet alleen een herziening van de tot dusver gevolgde procedure om wetgeving inzake financiële diensten vast te stellen, maar ook een hogere mate van internationale samenwerking.

Er dienen mechanismen te worden ontwikkeld waarbij het erop aan komt de volgende valkuilen te vermijden:

- (1) Een gesegmenteerde en reactieve benadering bij het voorstellen en uitwerken van maatregelen is niet vol te houden tegen een achtergrond waarin financiële conglomeraten steeds meer aan belang winnen en de grenzen tussen de financiële diensten alsmaar vager worden. Er dient derhalve van een holistische, sectoroverschrijdende visie te worden uitgegaan om prioriteiten op regelgevingsgebied vast te stellen, spanningen tussen de beleidsdoelstellingen met betrekking tot de diverse segmenten van de financiële markten te vermijden en het scala van mogelijke beleidsoplossingen uit te breiden. Deze overwegingen pleiten voor een strategisch overleg op hoog niveau over de beleidsvorming;
- (2) Langdurige besluitvormingsprocessen (zoals de discussie over de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen). Indien bij het uitstippelen van het beleid van meet af aan en voordat wetgeving wordt opgesteld, een algemenere aanpak wordt gevolgd die sterker op het bereiken van een consensus is afgestemd, dan zal dit vruchten afwerpen wanneer het erop aan komt de formele (medebeslissings)procedures af te ronden. Deze algemene aanpak moet zich niet alleen tot alle EU-instellingen uitstrekken, maar ook tot de vertegenwoordigers van marktpartijen, consumenten, afnemers en werknemers;
- (3) De op het niveau van de Unie uitgewerkte oplossingen moeten door een zekere mate van flexibiliteit worden gekenmerkt, zodat zij niet onmiddellijk achterhaald zijn door de aanhoudende veranderingen die zich op de markten voltrekken. Te normatieve EU-regelgeving brengt vaak alleen maar een verstarring van de marktstructuren en het marktgedrag teweeg. Dit risico is des te groter doordat het bereiken van formele overeenstemming over wetgevende oplossingen doorgaans veel tijd in beslag neemt.

Van doorslaggevend belang voor het welslagen van de uitvoering van de in het kaderactieplan opgenomen nieuwe agenda is de wijze waarop te werk wordt gegaan. Daarbij kunnen de volgende mechanismen worden overwogen.

1. Actualisering van de sectoroverschrijdende prioriteiten

De nieuwe uitdagingen op regelgevingsgebied vormen een potentiële bedreiging voor de stabiliteit van de financiële markten van de Unie. Om aan deze nieuwe uitdagingen het hoofd te kunnen bieden, dient een andere en kritische kijk te worden ontwikkeld op de structuur van de

momenteel binnen de Unie gangbare regelingen en procedures die op de financiële diensten betrekking hebben.

Onverminderd het wettelijke initiatiefrecht van de Commissie kan eventueel een mechanisme worden ingevoerd om de toekomstige uitdagingen te onderkennen en tegen een brede achtergrond prioriteiten vast te stellen. Dit mechanisme zou uit de volgende onderdelen kunnen bestaan:

- *een forum om een consensus over de zich aandienende uitdagingen te bereiken tussen de voor de regulering van de financiële diensten bevoegde nationale ministeries. De Commissie zou groot voordeel halen uit de toegang tot soortgelijke strategische informatie als die welke de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening tijdens zijn korte bestaan heeft verstrekt;*
- *passende regelingen om reeds in een vroeg stadium met vertegenwoordigers van het Europees Parlement informele besprekingen over de beleidsoriëntaties te houden;*
- *een forum op hoog niveau om overleg te plegen met de vertegenwoordigende organen van de belangrijkste communautaire belangengroepen die baat hebben bij vlot en efficiënt functionerende financiële markten. In dit forum zou een vooraanstaande rol zijn weggelegd voor de vertegenwoordigers van alle segmenten van de financiële markten, beurzen, consumenten, (professionele) afnemers en werknemers;*
- *het recentelijk ingezette proces van economische hervorming verschaft essentiële informatie over en inzichten in de werking van de producten-, diensten- en kapitaalmarkten. Het Cardiff-proces zal dan ook een waardevolle bijdrage leveren bij de selectie van de prioriteiten;*
- *de Commissie zou regelmatig verslag moeten uitbrengen aan de Raad over de mate waarin het in het kaderactieplan vastgestelde tijdschema wordt nageleefd, alsook, na een voorafgaande evaluatie van de groep op hoog niveau, over de vooruitgang die bij het bestuderen van de nieuwe sectoroverschrijdende uitdagingen (zoals financiële conglomeraten) is geboekt.*

2. Selecteren van de beste voorhanden zijnde technische oplossingen

De Commissie is voornemens de andere EU-instellingen en de belanghebbende communautaire groepen in een zo vroeg mogelijk stadium bij de besprekingen over de algemene contouren van elk initiatief te betrekken. Deze raadplegingen kunnen de volgende voordelen bieden:

- (1) de inbreng van de nationale autoriteiten die met de regulering van en het toezicht op de markten zijn belast, kan reeds in een vroeg stadium in de communautaire initiatieven worden verwerkt;
- (2) de vertegenwoordigende organen op EU-niveau zouden een beperkt aantal deskundigen kunnen aanwijzen om de Commissie bij te staan bij de beoordeling van de gevolgen van oplossingen van een wat technischer aard.

3. Snelle uitvoering van de overeengekomen oplossingen

Momenteel verloopt de aanpassing van de prudentiële regelgeving op EU-niveau om op nieuwe factoren van instabiliteit te reageren of teneinde de regelgeving met de allerlaatste

regelgevings- en toezichtpraktijken in overeenstemming te brengen, teregend traag (het is daarbij niet ongebruikelijk dat wetgevingsprocedures drie à vier jaar aanslepen voordat zij kunnen worden afgerond). In de resolutie van het Europees Parlement wordt gewaarschuwd voor de gevaren die aan deze vertragingen verbonden zijn en wordt tevens onderstreept dat kordaat moet worden gereageerd op de kritiek omtrent de democratische legitimiteit van het EU-besluitvormingsproces.

Iedereen is het erover eens dat er dringend voor moet worden gezorgd dat het bereiken van overeenstemming over specifieke maatregelen veel minder tijd in beslag neemt. De Commissie zou samen met het Europees Parlement en de Raad kunnen nagaan hoe de bij artikel 251 van het Verdrag (ingevoegd bij het Verdrag van Amsterdam) vastgestelde medebesluitingsprocedures het best kunnen worden versneld.

Er dient echter een grondiger herbezinning plaats te vinden over de wijze waarop het beleid inzake de financiële markten in praktijk wordt gebracht. Wanneer tot een fundamentele wijziging van de procedurele benadering wordt overgegaan, moet in een strenge controle door het Europees Parlement en de Raad worden voorzien, moet in de hele Unie een zo eenvormig mogelijke interpretatie en toepassing van de regels worden gewaarborgd en moet een grotere flexibiliteit in de aanpak van de uitvaardiging van regelgeving worden betracht, zodat deze waar nodig (onder politieke controle) sneller aan de veranderende omstandigheden kan worden aangepast.

De Commissie zou informele besprekingen met het Europees Parlement en de lidstaten kunnen voeren over de wijze waarop artikel 251 kan worden aangewend om het wetgevingsproces voor de financiële diensten te bespoedigen. Voorts zullen alternatieve methoden voor het vaststellen van regelgeving worden bestudeerd teneinde overmatige complexiteit zoveel mogelijk te vermijden. Bij de opstelling van interne-marktwetgeving op het gebied van de financiële diensten (op grond van artikel 100 A) kan met name worden uitgegaan van "basisvereisten" die er hoofdzakelijk op gericht zijn een hoog niveau van consumentenbescherming te waarborgen. De fundamentele concepten waarrond de EU-wetgeving is opgebouwd, kunnen eventueel via overeengekomen comitéprocedures nader worden uitgewerkt, hetgeen rechtszekerheid in verband met de gedetailleerde toepassingsmaatregelen zou bieden. Voorts zou door middel van mededelingen van de Commissie meer duidelijkheid over technische aangelegenheden kunnen worden verschaft, hetgeen de toezichthouders en andere organen zou helpen bij de dagelijkse toepassing van de kaderregels.

De Raad en het Europees Parlement wordt verzocht hun steun te betuigen aan de tenuitvoerlegging van deze nieuwe aanpak voor de uitwerking en afronding van voorstellen voor communautaire initiatieven die op de financiële markten betrekking hebben.

ACTIEPLAN VOOR FINANCIËLE DIENSTEN

Het hiernavolgende plan bouwt voort op de resultaten van de uitgebreide raadpleging omtrent het actiekader van de Commissie en geeft een overzicht van het werk dat nog moet worden verzet om optimaal te kunnen profiteren van alle voordelen die de euro te bieden heeft, alsook om de duurzame stabiliteit en het concurrentievermogen van de Europese financiële markten te waarborgen. De volgende Commissie zal moeten uitmaken onder welke voorwaarden de diverse acties zullen worden ondernomen. In het optimale tijdschema worden de prioriteiten aangegeven zoals deze uit de besprekingen met de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening, het Europees Parlement en andere belanghebbende partijen naar voren zijn gekomen.

Het Europees Parlement en de Raad wordt verzocht de inhoud van het actieplan voor financiële diensten te onderschrijven en het spoedeisende karakter ervan te erkennen. Tevens wordt er bij het Europees Parlement en de Raad op aangedrongen alles in het werk te stellen om de afzonderlijke wetgevingsmaatregelen zo snel mogelijk goed te keuren en ten uitvoer te leggen. Voorts wordt verlangd dat de nodige politieke wil aanwezig is en de vereiste middelen worden vrijgemaakt om de ambitieuze uitvoeringstermijnen te realiseren die zijn vastgesteld met het oogmerk op de veranderende eisen van de markt in te spelen, de consumentenbelangen te behartigen en het concurrentievermogen van het bedrijfsleven van de EU als geheel te bevorderen.

Aan elke maatregel van het actieplan wordt een zekere prioriteit toegekend:

Acties met prioriteit 1:

Er heerst algemene overeenstemming over het feit dat deze acties onmiddellijke aandacht verdienen. Deze maatregelen zijn immers van cruciaal belang om optimaal van de voordelen van de euro te kunnen profiteren, alsook om de concurrentiepositie van de financiële dienstensector en het bedrijfsleven van de Unie te handhaven en tegelijkertijd de consumentenbelangen te behartigen.

- In de gevallen dat de wetgevingsvoorstellen reeds ter tafel liggen, wordt het Europees Parlement en de Raad verzocht alle nodige stappen te doen om uiterlijk op 1 januari 2000 tot een zo groot mogelijke overeenstemming te komen.
- De Commissie bevestigt dat zij telkens als een initiatief van haar wordt verlangd, onverwijld de nodige actie zal ondernemen.
- De Raad en het Europees Parlement wordt verzocht om, eventueel voortbouwend op de vereiste voorbereidende werkzaamheden van de Commissie, binnen de twee jaar of uiterlijk aan het einde van de overgangperiode op de euro overeenstemming te bereiken en de overeengekomen maatregelen met spoed ten uitvoer te leggen.

Acties met prioriteit 2:

De Commissie acht deze acties belangrijk voor de goede werking van de interne markt voor financiële diensten. Het gaat hoofdzakelijk om wijzigingen van de vigerende wetgeving of aanpassingen van de bestaande structuren om aan nieuwe uitdagingen het hoofd te bieden.

Acties met prioriteit 3:

Deze acties hebben betrekking op belangrijke terreinen ten aanzien waarvan een duidelijke en algemene consensus bestaat dat nieuwe werkzaamheden moeten worden aangevat teneinde tegen het einde van de overgangperiode op de euro tot een samenhangend beleid te komen.

ACTIEPLAN VOOR FINANCIËLE DIENSTEN

Het hiernavolgende plan bouwt voort op de resultaten van de uitgebreide raadpleging omtrent het actiekader van de Commissie en geeft een overzicht van het werk dat nog moet worden verzet om optimaal te kunnen profiteren van alle voordelen die de euro te bieden heeft, alsook om de duurzame stabiliteit en het concurrentievermogen van de Europese financiële markten te waarborgen. De volgende Commissie zal moeten uitmaken onder welke voorwaarden de diverse acties zullen worden ondernomen. In het optimale tijdschema worden de prioriteiten aangegeven zoals deze uit de besprekingen met de werkgroep voor het beleid inzake de financiële dienstverlening, het Europees Parlement en andere belanghebbende partijen naar voren zijn gekomen.

Het Europees Parlement en de Raad wordt verzocht de inhoud van het actieplan voor financiële diensten te onderschrijven en het spoedeisende karakter ervan te erkennen. Tevens wordt er bij het Europees Parlement en de Raad op aangedrongen alles in het werk te stellen om de afzonderlijke wetgevingsmaatregelen zo snel mogelijk goed te keuren en ten uitvoer te leggen. Voorts wordt verlangd dat de nodige politieke wil aanwezig is en de vereiste middelen worden vrijgemaakt om de ambitieuze uitvoeringstermijnen te realiseren die zijn vastgesteld met het oogmerk op de veranderende eisen van de markt in te spelen, de consumentenbelangen te behartigen en het concurrentievermogen van het bedrijfsleven van de EU als geheel te bevorderen.

Aan elke maatregel van het actieplan wordt een zekere prioriteit toegekend:

Acties met prioriteit 1:

Er heerst algemene overeenstemming over het feit dat deze acties onmiddellijke aandacht verdienen. Deze maatregelen zijn immers van cruciaal belang om optimaal van de voordelen van de euro te kunnen profiteren, alsook om de concurrentiepositie van de financiële dienstensector en het bedrijfsleven van de Unie te handhaven en tegelijkertijd de consumentenbelangen te behartigen.

- In de gevallen dat de wetgevingsvoorstellen reeds ter tafel liggen, wordt het Europees Parlement en de Raad verzocht alle nodige stappen te doen om uiterlijk op 1 januari 2000 tot een zo groot mogelijke overeenstemming te komen.
- De Commissie bevestigt dat zij telkens als een initiatief van haar wordt verlangd, onverwijld de nodige actie zal ondernemen.
- De Raad en het Europees Parlement wordt verzocht om, eventueel voortbouwend op de vereiste voorbereidende werkzaamheden van de Commissie, binnen de twee jaar of uiterlijk aan het einde van de overgangperiode op de euro overeenstemming te bereiken en de overeengekomen maatregelen met spoed ten uitvoer te leggen.

Acties met prioriteit 2:

De Commissie acht deze acties belangrijk voor de goede werking van de interne markt voor financiële diensten. Het gaat hoofdzakelijk om wijzigingen van de vigerende wetgeving of aanpassingen van de bestaande structuren om aan nieuwe uitdagingen het hoofd te bieden.

Acties met prioriteit 3:

Deze acties hebben betrekking op belangrijke terreinen ten aanzien waarvan een duidelijke en algemene consensus bestaat dat nieuwe werkzaamheden moeten worden aangevat teneinde tegen het einde van de overgangperiode op de euro tot een samenhangend beleid te komen.

STRATEGISCHE DOELSTELLING 1 TOTSTANDBRENGING VAN EEN EENGEMAAKTE WHOLESALMARKT IN DE EU

Een snelle goedkeuring en uitvoering van de volgende acties¹² ter verwezenlijking van deze strategische doelstelling zal:

- emittenten uit het bedrijfsleven in de mogelijkheid stellen zich overal in de EU tegen concurrerende voorwaarden te financieren;
- beleggers en intermediairs één enkel toegangspunt voor alle markten bieden;
- aanbieders van beleggingsdiensten in staat stellen hun diensten op grensoverschrijdend niveau te verstrekken zonder op onnodige hinderpalen of administratieve en juridische belemmeringen te stuiten;
- een solide en goed geïntegreerd toezicht- en regelgevingskader tot stand brengen waarbinnen vermogensbeheerders de te hunner beschikking staande gelden zo productief mogelijk kunnen aanwenden;
- een klimaat van rechtszekerheid scheppen, waardoor bij de verhandeling van effecten en de afwikkeling van effectentransacties geen onnodig tegenpartijrisico wordt gelopen.

Vergemakkelijken van het aantrekken van kapitaal in geheel de EU

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Bijwerking van de richtlijn betreffende het bij een openbare aanbidding van effecten te publiceren prospectus, mogelijk door middel van een wijzigingsrichtlijn	1	Overwinnen van de obstakels voor de effectieve wederzijdse erkenning van prospectussen, zodat een prospectus of biedingsbericht dat in een gegeven lidstaat is goedgekeurd, in alle lidstaten wordt aanvaard. Voorts zal de invoering van "shelf registration" de toegang tot kapitaalmarkten met behulp van op jaarrekeningen gebaseerde, gestroomlijnde prospectussen vergemakkelijken.	De Commissie, voortbouwend op de resultaten van de werkzaamheden van de FESCO ¹³ .	Bekendmaking: medio 2000. Aanneming: 2002.
Actualisering van de richtlijn betreffende de periodieke informatieverstrekking (82/121/EEG)	3	Frequenter verstrekking van informatie van betere kwaliteit zal het marktvertrouwen vergroten en het aantrekken van kapitaal vergemakkelijken.	De Commissie, na overleg met de FESCO en de markt.	Aanvang van het overleg: medio 2000. Voorstel: 2001. Aanneming: 2002.

¹² De voorgestelde acties zijn op dezelfde wijze gestructureerd als in het inleidende document.

¹³ Forum of European Securities Commissions.

83

Totstandbrenging van een gemeenschappelijk rechtskader voor geïntegreerde effecten- en derivatenmarkten

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Publicatie van een mededeling van de Commissie over het onderscheid tussen "gevorderde" en gewone beleggers	1	Een bondige gemeenschappelijke interpretatie van de regels ter bescherming van de belegger en met name van de regels voor de bedrijfsuitoefening, om aan te geven onder welke voorwaarden de door het land van ontvangst uitgevaardigde regels op grensoverschrijdende effectentransacties van toepassing zijn.	De Commissie, voortbouwend op de resultaten van de werkzaamheden van de FESCO en na overleg met de lidstaten.	Publicatie tegen eind 1999
Richtlijn om marktmanipulatie tegen te gaan	2	Bevordering van de marktintegriteit door het de institutionele beleggers en de intermediairs minder gemakkelijk te maken de markten te manipuleren of voorwetenschap te misbruiken. Vaststellen van gemeenschappelijke voorschriften voor de effectenbeurzen om het vertrouwen in de ontlukende interne effectenmarkt te bewaren.	De Commissie, na overleg met de lidstaten en de markten.	Voorstel tegen eind 2000. Aanneming: 2003.
Groenboek over een bijwerking van de RBD	2	Ingrijpende herziening van de RBD met het oog op de totstandbrenging van een geïntegreerde en efficiënte markt voor beleggingsdiensten. Aanpakken van de resterende belemmeringen die de markttoegang van effectenmakelaren en -handelaren in de weg staan, van de hinderpalen voor lidmaatschap op afstand en van de beperkingen op de verhandeling van schatkistpapier. Reageren op nieuwe uitdagingen op toezicht- en regelgevingsgebied, zoals die waartoe bijvoorbeeld alternatieve handelssystemen aanleiding geven.	De Commissie.	Publicatie van het Groenboek: medio 2000.

Naar één enkel stel financiële verslagen voor beursgenoteerde ondernemingen

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Wijziging van de Vierde en de Zevende Richtlijn Vennootschapsrecht om verslaglegging op basis van de waarde in het economisch verkeer toe te staan	2	De Europese ondernemingen in staat stellen bepaalde financiële activa op grond van de waarde in het economisch verkeer te verantwoorden, zoals door de internationale standaarden voor jaarrekeningen wordt voorgeschreven.	De Commissie, de Raad en het Europees Parlement.	Voorstel in het najaar van 1999. Aanneming: 2001
Mededeling van de Commissie met het oog op de actualisering van de EU-strategie voor de verslaglegging	1	Uitstippelen van een strategie ter bevordering van de vergelijkbaarheid van de financiële verslagen die door beursgenoteerde EU-ondernemingen op basis van het geheel van de EU-Jaarrekeningenrichtlijnen en/of met	De Commissie.	Publicatie tegen eind 1999.

		inachtneming van overeengekomen internationale standaarden voor jaarrekeningen worden opgesteld. De strategie moet leiden tot mechanismen voor de validatie van internationale referentiestandaarden, zodat deze (zonder nationale afwijkingen) door beursgenoteerde ondernemingen uit de EU kunnen worden toegepast.		
Modernisering van de verslagleggingsregels in de Vierde en de Zevende Richtlijn Vennootschapsrecht	2	De Vierde en de Zevende Richtlijn afstemmen op de behoeften van de interne markt en rekening houden met de laatste ontwikkelingen op het gebied van de vaststelling van internationale standaarden voor jaarrekeningen.	De Commissie, de Raad en het Europees Parlement.	Voorstel: eind 2000. Aanneming: 2002.
Aanbeveling van de Commissie betreffende de accountantscontrole in de EU	2	Verbetering van de kwaliteit van de wettelijke controle in de EU door specifieke maatregelen op het terrein van de kwaliteitsborging en standaarden voor de accountantscontrole aan te bevelen.	De Commissie.	Publicatie tegen eind 1999.

Beheersen van het systeemrisico bij de afwikkeling van effectentransacties

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Omzetting van de Finaliteitsrichtlijn	1	Een uniforme en coherente toepassing van de richtlijn in de gehele EU is van essentieel belang voor een goede werking van de effectenafwikkelingssystemen.	De lidstaten.	Een werkgroep van de Commissie dient verder toezicht te houden op de omzetting. Verslag van de Commissie aan de Raad: eind 2002.
Richtlijn betreffende het grensoverschrijdende gebruik van onderpand	1	Rechtszekerheid bieden in verband met de geldigheid en mobiliseerbaarheid van onderpand dat dient ter dekking van grensoverschrijdende effectentransacties.	De Commissie, na overleg met de lidstaten en marktdeskundigen.	Aanvang van het overleg in het najaar van 1999; voorstel: eind 2000. Aanneming: 2003.

Naar een veilige en transparante omgeving voor grensoverschrijdende herstructurering

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Politieke overeenstemming over het voorstel voor een richtlijn betreffende het openbaar aanbod tot verwerving	1	Voor de hele EU duidelijke en transparante regels vaststellen voor de regeling van de juridische problemen die bij een openbaar aanbod tot verwerving kunnen	De Raad en het Europees Parlement.	Medio 1999. Aanneming: 2000.

		rijzen. Voorkomen dat het patroon van de bedrijfsherstructurerings in de EU wordt verstoord door arbitraire verschillen in de bestuurs- en beheersculturen.		
Politieke overeenstemming over het statuut van de Europese vennootschap	1	Invoering van een optionele rechtsvorm teneinde het voor de ondernemingen makkelijker te maken pan-Europese activiteiten te ontplooiën door één enkel gerationaliseerd wettelijk kader tot stand te brengen. Binnen deze context klaarheid scheppen over de medezeggenschap van de werknemers en daardoor een verdere convergentie van de praktijken op het gebied van het ondernemingsbestuur bewerkstelligen.	De Raad en het Europees Parlement.	Medio 1999. Aanneming: 2000.
Onderzoek naar de in de EU gangbare praktijken op het gebied van het ondernemingsbestuur	3	Inventariseren van de juridische en administratieve belemmeringen en van de daaruit voortvloeiende verschillen in de nationale regelingen voor het ondernemingsbestuur.	De Commissie, de lidstaten en de markten.	Aanvang van het onderzoek: begin 2000.
Wijziging van de Tiende Richtlijn Vennootschapsrecht	3	Ondernemingen de gelegenheid bieden grensoverschrijdende fusies aan te gaan.	De Commissie.	Voorstel in het najaar van 1999. Aanneming: 2002.
Veertiende Richtlijn Vennootschapsrecht	3	Ondernemingen toestaan hun zetel naar een andere lidstaat te verplaatsen.	De Commissie.	Voorstel in het najaar van 1999. Aanneming: 2002.

Een goed functionerende interne markt voor beleggers

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Mededeling van de Commissie over pensioenregelingen op basis van kapitaaldekking	1	Raadpleging over een toezicht- en regelgevingskader voor onder tweede-pijlerregelingen vallende pensioenfondsen ter vrijwaring van de rechten van de begunstigen met behulp van strikte prudentiële normen en een streng toezicht.	De Commissie.	Publicatie tegen mei 1999.
Politieke overeenstemming over de voorgestelde richtlijnen betreffende ICBE's	1	Voorstel 1 zal de belemmeringen voor de grensoverschrijdende verhandeling van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging wegnemen door het spectrum van de activa waarin de fondsen mogen beleggen, uit te breiden. Voorstel 2 voorziet in een Europees paspoort voor beheermaatschappijen en breidt hun werkterrein uit (het wordt hun ook toegestaan individuele portefeuilles te beheren).	De Raad en het Europees Parlement.	Eind 1999. Aanneming: 2000.
Richtlijn inzake het bedrijfseconomisch toezicht op	1	Overeenkomstig de aanpak die in haar mededeling is uitgestippeld, zal de Commissie een richtlijn	De Commissie.	Voorstel: medio 2000. Aanneming:

pensioenfondsen	betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op pensioenfondsen voorstellen. Daarin zal rekening worden gehouden met de verscheidenheid van de pensioenfondsen die momenteel in de EU actief zijn. De richtlijn zal criteria voor de vergunningsverlening, de verslaglegging en de deskundigheid en betrouwbaarheid vaststellen, alsook voorschriften inzake de verplichtingen en beleggingen bevatten.		2002.
-----------------	--	--	-------

STRATEGISCHE DOELSTELLING 2 OPEN EN VEILIGE RETAILMARKTEN

De EU-instellingen en alle belanghebbende partijen dienen gecoördineerde inspanningen langs de hieronder geschetste lijnen te leveren teneinde:

- *de consumenten van de vereiste instrumenten (informatie) te voorzien en de nodige waarborgen (welomschreven rechten en doeltreffende procedures voor de beslechting van geschillen) te bieden opdat zij ten volle en op actieve wijze aan de interne financiële markt kunnen deelnemen;*
- *situaties op te sporen en te verhelpen waarin onterecht aan niet-geharmoniseerde regels ter bescherming van de consument wordt vastgehouden en op deze wijze een belemmering voor de grensoverschrijdende dienstverlening wordt opgeworpen;*
- *de ontwikkeling te bevorderen van doeltreffende mechanismen voor het aanvullen van lacunes in de interne financiële retailmarkt die hun oorsprong vinden in verschillen in het nationale privaatrecht;*
- *de juridische voorwaarden te scheppen waaronder nieuwe distributiekanaalen en technologieën voor de afstandsverkoop op pan-Europese schaal kunnen worden geëxploiteerd;*
- *het ontstaan te stimuleren van kostenefficiënte en veilige betalingssystemen die de burgers in staat stellen grensoverschrijdende kleine betalingen te verrichten zonder dat daarvoor buitensporig hoge kosten worden aangerekend.*

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Politieke overeenstemming over een voorstel voor een richtlijn betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten	1	Dit voorstel is erop gericht een convergentie te bewerkstelligen van de regels die op de door het bedrijfsleven gehanteerde technieken voor de verkoop aan consumenten van toepassing zijn. De vaststelling van passende voorschriften (een soepel herroepingsrecht en diverse verbodsbepalingen) moet ervoor zorgen dat de consumenten minder vaak het slachtoffer worden van ongewenste marketingtechnieken (ongevraagde verlening van diensten). Zodra de richtlijn van kracht is, zouden dergelijke praktijken bij de afstandsverkoop via technologieën voor communicatie op afstand niet meer mogen voorkomen.	De Raad en het Europees Parlement.	Eind 1999. Aanname: 2000.
Mededeling van de Commissie met het oog op de vaststelling van regels voor het verstrekken van duidelijke en begrijpelijke informatie aan consumenten	2	Algemene voorschriften vaststellen voor de fundamentele informatie die de consumenten nodig hebben om zich een oordeel te kunnen vormen over de betrouwbaarheid van (op grensoverschrijdend niveau actief zijnde) aanbieders van diensten en van de veiligheid/het rendement van de aangeboden diensten (plus verhaalsmogelijkheden). Nagaan in hoeverre voor het geheel van de op	De Commissie en de lidstaten.	Aanvang onderzoek: eind 1999. Mededeling: medio 2000.

		de particulieren afgestemde financiële diensten aan deze voorschriften is voldaan.		
Aanbeveling ter bevordering van een optimale informatieverstrekking (hypothecair krediet)	1	Uitgaande van de resultaten van de dialoog met de consumenten zal de Commissie een mededeling publiceren waarin een gemeenschappelijke definitie wordt gegeven van de informatie die bij het verrichten van grensoverschrijdende diensten op het gebied van het hypothecair krediet moet worden verstrekt. De Commissie zal bij de controle van de naleving betrokken zijn.	De Commissie en de vertegenwoordigers van banken en consumenten.	Publicatie tegen eind 1999.

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Commissieverslag over de substantiële verschillen tussen de nationale regelingen voor transacties tussen consumenten en bedrijfsleven	3	In het verslag zal een inventaris worden opgemaakt van de belemmeringen voor grensoverschrijdende transacties tussen bedrijfsleven en consumenten met betrekking tot de desbetreffende financiële diensten. Tevens zal worden nagegaan of, hoe en waarom de in het land van ontvangst geldende regels ter bescherming van de consument van toepassing zijn en in welke gevallen de nationale regels wel of niet gelijkwaardig zijn. Het verslag zal een objectieve en empirische basis leggen voor de besprekingen met de lidstaten en het Europees Parlement over de wijze waarop de grensoverschrijdende verstrekking van op de particulieren afgestemde financiële diensten kan worden vergemakkelijkt zonder aan de bescherming van de consument afbreuk te doen.	De Commissie en de lidstaten.	De aanvang van het onderzoek is gepland voor het najaar van 1999; voortgangverslag: medio 2000. De besprekingen met de Raad en het Europees Parlement zullen eind 2000 aanvangen.
Interpretatieve mededeling over het vrij verrichten van diensten en het algemeen belang in het verzekeringsbedrijf	2	Bieden van meer rechtszekerheid en duidelijkheid aan de lidstaten, de verzekeringsondernemingen en de burgers, en langs deze weg bijdragen tot de totstandbrenging van de interne markt.	De Commissie.	Publicatie tegen de zomer van 1999.
Voorstel tot wijziging van de richtlijn betreffende verzekeringstussenpersonen	2	Het vrij verrichten van diensten door verzekeringstussenpersonen vergemakkelijken en de consumenten een betere bescherming bieden door de bestaande voorschriften op het gebied van professionalisme en vakbekwaamheid aan te scherpen en aanvullende eisen terzake te stellen. Het vaststellen van strenge gemeenschappelijke grondregels voor verzekeringstussenpersonen kan het voor verzekeraars uit partnerlanden gemakkelijker maken verzekeringspolissen op de markt te brengen.	De Commissie (CV14).	Voorstel: medio 2000. Aanneming: 2002.

¹⁴ Comité voor het Verzekeringswezen.

<p>Mededeling van de Commissie over een interne markt voor betalingen</p>	<p>2</p>	<p>Richtsnoeren verstrekken aan openbare en particuliere organen die een rol te vervullen hebben bij de invoering van een systeem dat het mogelijk maakt op een veilige en goedkope manier grensoverschrijdende kleine betalingen te verrichten. Momenteel worden voor dergelijke transacties gemiddeld veel hogere kosten aangerekend dan voor transacties die via binnenlandse betalingssystemen worden afgewikkeld - een situatie die onhoudbaar is binnen een zone met één enkele munteenheid. De mededeling zal zich vooral concentreren op overschrijvingen, maar zal daarnaast ook betrekking hebben op betalingen met kaarten, cheques en contanten.</p>	<p>De Commissie, het ESCB, de markten en de consumenten.</p>	<p>Publicatie tegen de zomer van 1999.</p>
<p>Actieplan van de Commissie ter voorkoming van fraude en vervalsing in betalingssystemen</p>	<p>2</p>	<p>Overeenstemming bereiken over methoden om fraude te voorkomen, bv. door tot uitwisseling van gegevens over te gaan of door de veiligheid van de technische systemen te verhogen.</p>	<p>De Commissie, het bedrijfsleven, de gebruikers en de lidstaten.</p>	<p>Publicatie mededeling: eind 1999.</p>
<p>Groenboek van de Commissie over het beleid ten aanzien van de elektronische handel in financiële diensten</p>	<p>1</p>	<p>Uitstippelen van een duidelijk en samenhangend beleid voor de gehele financiële sector dat de bestaande regelgeving, de ruimere internationale ontwikkelingen en de technologische vooruitgang in aanmerking neemt.</p>	<p>De Commissie.</p>	<p>Publicatie tegen medio 2000.</p>

STRATEGISCHE DOELSTELLING 3: BIJDETIJDSE PRUDENTIËLE REGELS EN CONTROLE

Er moet dringend werk worden gemaakt van:

- *de aanvulling van eventuele lacunes die als gevolg van de ontwikkeling van nieuwe financiële activiteiten of van de mondialisering in het toezicht- en regelgevingskader van de EU kunnen ontstaan (dit is van absoluut en prioritair belang);*
- *de vaststelling van strikte en passende standaarden die het bankwezen van de EU in staat stellen op succesvolle wijze met de grotere concurrentiedruk om te gaan;*
- *de bevordering van de ontwikkeling van EU-toezichtregelingen die het vertrouwen en de stabiliteit weten te bewaren in een tijdvak dat door veranderende marktstructuren en mondialisering wordt gekenmerkt;*
- *de ontwikkeling van een strategie op het gebied van de regelgeving en het toezicht die als basis voor een geslaagde uitbreiding kan dienen;*
- *maatregelen die de EU in staat stellen een sleutelrol te vervullen bij de vaststelling van hoge internationale standaarden voor de regelgeving en het toezicht, ook wat de financiële conglomeraten betreft.*

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Aanneming van het voorstel voor een richtlijn betreffende de sanering en de liquidatie van verzekeringsondernemingen	1	Voorzien in een coherent rechtskader voor de sanering en liquidatie van de op de Interne markt actieve verzekeringsondernemingen; dit kader is gebaseerd op de wederzijdse erkenning van procedures en op de volgende beginselen: eenheid, universaliteit, openbaarheid en non-discriminatie.	De Raad en het Europees Parlement.	Nieuwe eerste lezing in het Europees Parlement: eind 1999. Er dient zo snel mogelijk politieke overeenstemming te worden bereikt. Aanneming: 2001.
Aanneming van het voorstel voor een richtlijn betreffende de sanering en de liquidatie van banken	1	Gemeenschappelijke regels voor de sanering en de liquidatie zullen leiden tot de invoering van gemeenschappelijke beginselen voor het vaststellen van de bij insolventie van een bank en het aanwijzen van de bevoegde autoriteit te volgen procedures. Zodoende zal worden voorkomen dat insolvente instellingen hun activiteiten voortzetten en er een tegenpartijrisico ontstaat.	De Raad en het Europees Parlement.	Gemeenschappelijk standpunt: eind 1999. Aanneming: 2001.
Aanneming van het voorstel voor een richtlijn inzake elektronisch geld	1	Verzekeren van de markttoegang, vaststellen van een adequate regelgeving voor e-geldinstellingen, verbeteren van de infrastructuur en bevorderen van de technologische vooruitgang; verduidelijken van de prudentiële voorwaarden waaronder andere instellingen dan	De Raad en het Europees Parlement.	Gemeenschappelijk standpunt: najaar van 1999. Aanneming: 2000.

		traditionele kredietinstellingen e-gelddiensten kunnen aanbieden. De uitoefening van deze activiteit op grensoverschrijdend niveau mogelijk maken.		
Wijziging van de Witwasrichtlijn	1	Bestrijden van fraude en het witwassen van geld in het financiële stelsel, verruimen van de definitie van aanverwante strafbare feiten en uitbreiden van de eis tot melding van "verdachte transacties" tot bepaalde niet-financiële beroepen.	De Commissie.	Voorstel: medio 1999. Aanneming: 2001.
Aanbeveling van de Commissie over de verstrekking van informatie over financiële instrumenten	2	De banken en andere financiële instellingen ertoe brengen meer en betere informatie over hun activiteiten te verstrekken teneinde de beleggers in staat te stellen met kennis van zaken te oordelen en om tot een grotere markttransparantie en -discipline te komen in aanvulling op het bedrijfseconomisch toezicht.	De Commissie.	Publicatie: medio 1999.
Wijziging van de richtlijnen betreffende de solvabiliteitsregeling van banken en beleggingsondernemingen	2	De werkzaamheden met het oog op een herziening van de solvabiliteitsregeling van banken om deze met de marktontwikkelingen in overeenstemming te brengen, verlopen parallel met de activiteiten van het Bazelse Comité van banktoezichthouders van de G10. Deze werkzaamheden zullen naar verwachting uitmonden in een grondige hervorming van de voor de EU-banken en beleggingsondernemingen geldende vermogensvereisten.	De Commissie (RCB, CHNET ¹⁵), de lidstaten en de markten.	Voorstel voor een richtlijn: voorjaar 2000, in het licht van de ontwikkeling en in Bazel. Aanneming: 2002.

Actie	Prioriteit	Doelstelling	Actoren	Optimaal Tijdschema
Wijziging van de bij de verzekeringsrichtlijnen voorgeschreven solvabiliteitsmarge	3	Beschermen van consumenten op de interne markt door er zorg voor te dragen dat de verzekeringsondernemingen voldoen aan vermogensvereisten die evenredig zijn met de aard van hun risico's.	De Commissie (CV), de lidstaten en de markten.	Voorstel voor een richtlijn: medio 2000. Aanneming: 2003.
Voorstel tot wijziging van de verzekeringsrichtlijnen en de RBD om de uitwisseling van informatie met derde landen toe te staan	3	De grondslag leggen voor de internationale uitwisseling van informatie ter ondersteuning van de financiële stabiliteit.	De Commissie.	Voorstel: najaar 1999. Aanneming: 2001.
Vaststelling van prudentiële regelgeving voor financiële conglomeraten in het licht van de door het Gezamenlijk Forum gedane aanbevelingen	1	Aanvullen van lacunes in de bestaande sectorale regelgeving en aanpakken van nieuwe prudentiële risico's teneinde de soliditeit van de toezichtregelingen te waarborgen.	De Commissie (RCB/CV/CHNET), de lidstaten, de toezichthouders en de markten.	Voorstel: eind 2000. Aanneming: 2002.
Instelling van een Comité	2	De formele instelling van een	De Commissie, de	Voorstel: eind

¹⁵ Raadgevend Comité voor het Bankwezen, Comité op hoog niveau van effectentoezichthouders.

<p>voor het Effectenbedrijf</p>		<p>regelgevend comité op dit gebied zal bevorderlijk zijn voor de uitvaardiging van EU-regelgeving voor het effectenbedrijf. Voor de oprichting van een dergelijk comité is het noodzakelijk dat de EU-instellingen overeenstemming over een passende comitéprocedure bereiken.</p>	<p>Raad en het Europees Parlement.</p>	<p>2000. Aanneming: 2002.</p>
--	--	---	--	---------------------------------------

ALGEMENE DOELSTELLING ALGEMENERE VOORWAARDEN VOOR EEN OPTIMALE FINANCIËLE INTERNE MARKT

- *Aanpakken van de verschillen in fiscale behandeling*
- *Invoeren van een efficiënt en transparant wettelijk stelsel voor ondernemingsbestuur*

<i>Actie</i>	<i>Prioriteit</i>	<i>Doelstelling</i>	<i>Actoren</i>	<i>Optimaal Tijdschema</i>
Aanneming van een richtlijn betreffende de belastingheffing op spaargelden	1	Doel van het voorstel is de verschillen in de fiscale behandeling van particuliere spaargelden weg te werken in aanvulling op de opheffing van de belemmeringen voor het vrij verkeer van kapitaal en financiële diensten; dit zal aan de financiële sector ten goede komen.	De Raad.	Politieke overeenstemming tegen november 1999. Aanneming: 2000.
Toepassing van de in december 1997 goedgekeurde gedragscode voor de heffing van belastingen op ondernemingen	1	Tegengaan van schadelijke belastingconcurrentie die de locatie van economische activiteiten in de Unie in aanzienlijke mate kan verstoren.	De Commissie en de lidstaten.	Voortzetting van het onderzoek binnen de groep Gedragscode
Evaluatie van de belastingheffing op financiële diensten	3	Vermindering van de kosten en wegwerken van de hinderpalen die het ontplooiën van grensoverschrijdende activiteiten ontmoedigen.	De Commissie, de lidstaten en de markten.	Beraadslagingen in de werkgroep voor belastingbeleid.
Commissievoorstellen met het oog op de coördinatie van de belastingregelingen voor aanvullende pensioenen	2	Voortbouwend op de resultaten van de besprekingen binnen de werkgroep voor belastingbeleid zullen wetgevingsvoorstellen worden uitgewerkt tot regeling van de fiscale behandeling van grensoverschrijdende bijdragen van migrerende werknemers aan aanvullende pensioenfondsen. Dit zal aan de arbeidsmobiliteit ten goede komen.	De Commissie.	Voorstellen: eind 1999. Aanneming: 2002.
Onderzoek naar de in de EU gangbare praktijken op het gebied van het ondernemingsbestuur	3	Inventariseren van de juridische en administratieve belemmeringen en van de daaruit voortvloeiende verschillen in de regelingen voor het ondernemingsbestuur.	De Commissie, de lidstaten en de markten.	Aanvang onderzoek: begin 2000.